

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.40. S. Gregorii Sermones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. te. Si superveniant adversa, unanimesimus, & etiam, si opus fuerit, fuso sanguine demonstremus, non privati commodi causa intolerabilis ambitionis Titulus a nobis damnari. Credite mihi, cum eum unice finem Dignitatem Episcopalem susceperimus, ut prædicemus Veritatem, tutius erit, ejusdem Veritatis amore eminentis Dignitatis fastigium relinquere, quam servare, si istud Ecclesia utilitas postulaverit. Orate pro me, ut quæ libertate Sacerdotali dico, operibus comprobem. Quinque istæ S. Gregorii Epistolæ, de Joannis Constantinopolitani ambitione tractantes, eadem die scilicet prima Jan. anno 595. & simul conuenientes ad Sabinianum Nuncium missæ videntur.

§. XL.

S. Gregorii Sermones.

Sup. n. 23. Interim Roma Longobardorum armis premebatur; nam cum Romanus Patricius & Exarchus Ravennatensis victoribus fœderibus Perusiam aliasque urbes occupasset, Agilulphus Longobardorum Rex perfidia incitatus, cum valido exercitu ex urbe Ticinensi, ubi Sedem fixerat, egressus, recuperata Perusia, copias Romæ admovit, obseditque. *Paul. IV. hist. Long. c. 8.* cum Exarchus Perusiam in potestatem

testatem suam redacturus militem abdu-
xisset, sine præsidio fuerat; hinc Romam
tunc captum iri nemo dubitabat, quam
nihilominus annona, copiis, & civibus
destitutam Gregorii Præfecti & Castorii
Magistri Militiæ industria & fortitudo ser-
varunt.

Sæculum VI.
A. C. 595.

Greg. IV.
epist. 31.

S. Gregorius tunc temporis in suis
Sermonibus Ezechielem Prophetam ex-
plicabat, quippe Vir sanctus omnibus E-
piscopi Officiis intentus Prædicationem
in primis curis habebat. Sub initium
Pontificatus sui quadraginta Homilias in
Evangelia, quæ tunc Romæ per anni
cursum legebantur, & hodieque iisdem
diebus plerumque recitantur, composuit.
Ex his viginti scribentibus dictaverat, &
deinde populo prælegi jusserat. Vigin-
ti alias ex Cathedra pronunciaverat, eas-
que ex ore loquentis Notariorum cala-
mus exceperat. Hæ in duos libros non
secundum dierum ordinem, sed tempo-
ris, quo eas per annos plures compo-
suit, collectæ. Ita in unum volumen
collatas Secundino Episcopo Tauromi-
niensi in Sicilia misit, significans, eas in
Missa fuisse pronunciatas; illud enim e-
rat consuetum Prædicationis tempus.

Præf. in
homil.

Post hæc S. Gregorius Ezechielem
Prophetam populo suo explicare aggres-
sus est, aderantque qui has Homilias,
sicut eas eloquebatur, scriberent. Post-
quam

Sæculum VI. quam Homilias duodecim in tria prima
A. C. 595. Capita pronunciaffet, populusque vide-
 ret, Pontificem ingenti, qua premebatur, negotiorum mole impediri, quo mi-

Præf. in l. 2. nus totum librum absolveret, rogavit, ut saltem ultimam Partem, ubi de Restauratione Templi agitur, & quæ maxime obscura est, exponeret. Respondit Papa: *faciam, quod petitis, sed duo sunt, quæ mentem meam in hoc labore suscipiendo perturbant, perplexa admodum Propheciæ materia, & delatum ad nuncium, Agilulphum Longobardorum Regem Padum cum exercitu superasse, & strenue progredi, Civitatem nostram obsessurum. Jam vestrum arbitrium appello, Carissimi fratres! quomodo mens mea timore perculsa & in tot curas distracta apta esse possit, ut in alta Mystéria penetret? nihilominus Cæli favore & fervore desideriorum vestrorum confirmor.* Unam

Homiliæ S.

Gregorii.

Hom. I.

Homiliarum suarum exorditur in hunc modum: *Ne temeritatis notam quemquam vestrum incurram, imprimam edicam, quo spiritu ducar, dum profundissima Mystéria vobis explicare aggredior. Sæpe mihi accidit, ut illa Sacra Scripturæ loca, quæ solus intelligere non potui, ubi deinde in præsentia Fratrum meorum fui, intellectu facilia mihi fierent; unde intuli, hoc Donum ad utilitatem Fratrum meorum a Cælo mihi datum.* Ita

que si quæ in hoc Propheta non intelligo, Sæculum VI.
 ignorantiam meæ tenuitati adscribo, si ve- A. C. 595.
 ro multa capiam, id vobis in acceptis
 refero.

In alia Homilia S. Gregorius Italiæ & *Hom. 18. p.*
 Romæ miseras depingit in hunc modum: *1184. edit.*
 Quid adhuc in hoc Mundo, quod nobis pla- *Paris. 1640.*
 cere queat, superest? non nisi tristia ocu-
 lis objiciuntur, gemitibus aures imple-
 tur. Destructæ sunt Urbes, diruta Pro-
 pugnacula, agri devastati, Provinciæ in
 solitudinem abierunt, & exiguæ humani
 generis Reliquiæ Divini Numinis ira con-
 teruntur. Oculis nostris conspicimus, hos
 in captivitatem abstrahi, illos turpiter
 mutilari, trucidari alios. Roma, Ro-
 ma, inquam, olim Mundi Domina, ho-
 die magni nominis umbra, calamitatibus
 oppressa, a Civibus derelicta, ab hostibus
 vexata, suis ruinis sepulta jacet. Ubi
 Senatus? ubi Populus? imo, ubi homi-
 nes saltem? ipsa etiam ædificia collabun-
 tur, corruunt mœnia. Ubi jam sunt illi,
 qui aliquando in hujus urbis Gloria læ-
 tabantur? ubi Pompa, ubi Triumphi?
 olim Romani Principes, Ducesque, in Pro-
 vinciiis dispersi, gentium spolia cumula-
 bant, confluebant undique juvenes, ad
 summa honorum culmina aspirantes. Ho-
 die cum eversa & deserta jaceat Civitas,
 nemo venit fortunam adoraturus, nullæ
 potentes factiones supersunt, quæ infir-

Sæculum VI. *miores opprimant.* Hanc Romæ descriptionem non mirabitur Lector rerum præteritarum gnarus, si animum reflectat, Romam jam ab annis trecentis Imperatorum Sedem non amplius fuisse. Diocletianus Nicomediæ morabatur, Constantinus Byzantium sibi elegit. Imperatores Occidentis cum in Illyrico tum in Gallia Sedem figebant, aut si in Italia versarentur, residebant Mediolani vel Ravennæ, quæ Civitas etiam Regum Gothorum & deinde Exarchorum Sedes fuit. Cum igitur Principes abessent, & negotia publica alibi gererentur, sensim deserta est Roma, Palatia incolis vacua collapsa sunt, & in dies Civitas ista depressa, donec tandem in abyssum illius horrendæ Desolationis cecidit, quam S. Joannes Evangelista in Apocalypsi vaticinatus fuerat. Tum S. Gregorius subdit: *Quæ de Urbe nostra diximus, in aliis quoque totius orbis terrarum Civitatibus contigisse discimus; aliæ enim fame, aliæ ferro, aliæ terræ motibus, aliæ aliis calamitatibus oppressæ perierunt. Itaque Fratres? ex toto corde hunc Mundum, saltem dum perit, spernamus, & desideriorum vincula, quibus eidem inhaeremus, dum esse desinit, abrumparamus.* S. Gregorius omnino credebat, Mundi finem imminere, & mali ultimi mala prænuncia esse ominabatur tot Barbarorum incurso-

nes,

nes, tot bella, & calamitates publicas, ^{Sæculum VI.}
 quibus Sæculum ipsius affligebatur. De ^{A. C. 595.}
 hoc terrifico sine frequentissime loqui-
 tur, nihil in Sermonibus ejus, nihil in
 epistolis sæpius occurrit, quam horren-
 di Judicis adventus, & Judicii rigor.
 Cum hoc timore perterritus scripserit,
 nihil mirum, si ipsius Dictione humilita-
 tem, Compunctionem, lacrymas & pœ-
 nitentiam spiret.

Decem non plures Homilias in ulti-
 mam Ezechielis partem scripsit, & unum
 tantum explicavit caput; tum Epilogum
 addidit in hæc verba: *Nemo mihi vitio
 vertat, si post hunc Sermonem explicare
 cessem. Omnes cernitis, quousque excre-
 verint ærumnæ nostræ, undique hostium
 gladiis cingimur, aliqui ex nostris abscis-
 sis manibus revertuntur, alios captos, alios
 necatos fuisse, ajunt. Quis Scripturæ
 Mysteria explicet, quando moriendum est?
 quid aliud superest, quam inter lacrymas
 Gratias agere Deo, a quo propter pecca-
 ta nostra ferimur?*

Præf.

Viginti duæ istæ Homiliæ in Ezechie-
 lem exinde post annos octo in Libros
 duos, quemadmodum antea Homiliæ in
 Evangelia, collectæ sunt, easque S.Gre-
 gorius Mariniano Episcopo, qui illas sibi
 expetierat, misit.

D d 5

§. XLI.